

Základním kamenem demokracie
je výchova... (Dr. E. Beneš)

číslo 45

léto 1998

ročník XV.

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitchener-Waterloo

Letas nám letopočet končí opět historickou osudovou osmičkou a tak máme příležitost zpytovat řadu důležitých výročí. Vzpomeňme jen, že letas uplynula 650 let od založení Karlovy univerzity, 200 let od narození prvního českého politika moderní doby a Kolumba českého vědeckého dějepisce Františka Palackého, 150 let od zrušení roboty a revoluce 1848, 80 let od vzniku ČSR, 60 let od mnichovského diktátu, 50 let od smrti dr. E. Beneše a komunistického puče, či 30 let od "bratrské pomoci" vojsk Varšavské smlouvy a následné hromadné emigrace "posrpnových" v roce 1968. Každá z těchto událostí by zasluhovala obsírnější komentář, ale ten si v Dobrém dni nemůžeme pro malé místo, zvící čtyř čísel ročně, dovolit. Naštěstí máme v Torontě dvoje profesionálně zavedené noviny velmi slušné úrovně, které nám naše mezery zacelí a my se můžeme letma zastavit jen nad některým shora citovaným výročím. Dnes

VZPOMÍNÁME DR. EDVARDA BENEŠE

3. září uplyne 50 let od smrti druhého československého prezidenta, dr. Edvarda Beneše. Československá politická scéna nezná muže dramatictější role a napínavějších osudových okamžiků, než které provázely dr. Beneše. Jeho vynikající vstup do politiky a zásluhy, které nesporně o vznik samostatného státu Čechů a Slováků v roce 1918 měl, ohodnotil prezident T.G. Masaryk slovy: "bez Beneše bychom republiku neměli". Beneš uplatňoval skvěle své schopnosti - výřečnost, obratnost, houževnatost a cílevědomost. Vždyť i velice výhodné hranice na jihu Slovenska, o kterých se po vzniku republiky

DOBŘÝ DEN!

nemohlo zdát ani tomu největšímu slovenskému patriotu, byly především jeho dílem. Byl úžasně pracovitým státníkem, o kterém jednou kdosi řekl, že má jen jeden zájem - politiku. Na druhé straně zřejmě postrádal poněkud lidského charisma. Jako politik byl dr. Beneš neprůstřelný a nepostižitelný. Neměl aféry, milostné plotky, finanční machinace, nepil, ani neprojevoval nějakou lidskou slabost či vášeň. Postrádal ale také více snášenlivosti, což spolu s autoritativními sklony mu vytvářelo řadu politických odpůrců. Dodnes jsou dr. Benešovi některými kruhy vytýkány zejména tři děje, kterých byl nesporně zúčastěn. První je kapitulace před Hitlerem v roce 1938, kdy prezidentovi je vytýkána neústavnost jeho mnichovského postupu. Tuto výtka měla v oblibě, a ráda ji používala i komunistická propaganda Václava Kopeckého neblahé paměti. Nositelé této kritiky neberou vůbec v úvahu, zda v hodinových lhůtách, jež byly Československu velmocemi poskytnuty, se vůbec parlament sejít mohl a co hlavně - nevidí prozíravost v tom, že právě tato otázka, nebyla-li parlamentem schválena, nemohla být ani podle ústavy platná. Důsledky ústavního přijetí mnichovského diktátu si může jistě domyslet i méně, v tomto problému orientovaný čtenář.

Druhá výtka dr. Benešovi z řad opozice souvisí s uzavřením spojenecké smlouvy se Sovětským svazem v prosinci 1943. Prezidentovi nelze podsouvat, že neviděl ze strany SSSR nebezpečí pro naši státní suverenitu. Ale věděl také, že je to téměř jediná naděje pro jeho vlast, zvláště po hořkých zkušenostech se Západem v roce 1938. Chopil-li se této jediné naděje, která vycházela z bázně i touhy zabezpečit budoucnost ČSR, nelze, přes všechny výhrady, tento krok nechápat. Velký výběr kvalitních tahů na politické šachovnici té doby nebyl. Posuzujeme-li jakékoliv historické události, musíme zapomenout na naše následné znalosti a musíme vycházet pouze ze situace a vědomostí, které byly k dispozici v inkriminované době. V roce 1943 bylo Rusko hlavním spojencem Západu a právě na Západě vycházely v té době knihy plné nadšení, obdivu a důkazů o tom, že SSSR se vyvíjí k demokracii. Na přímý Rooseveltův telegrafický dotaz je-li možno Stalinovi věřit, odpověděl zvláštní posel Bílého domu v Rusku Harry Hopkins, že ano. Prezident USA Roosevelt se tedy nemýlil o nic méně, než prezident Beneš.

Třetí výtka je období 1945 - 1948, vrcholící vládní krizí vyvolanou komunisty v únoru 1948. Zejména v současné době, v souvislosti s Česko-německou deklarací, jsou napadány t. zv. " Benešovy dekrety ", pro jejich údajnou neústavnost. Jak mohla být v abnormální a nouzové situaci exilových podmínek dodržena do důsledků litera ústavy, kritikové neříkají. Všechny exilové vlády v Londýně za války musely k nějakým nouzovým formám sáhnout. Nehledě na to, že dekrety podléhaly parlamentnímu schválení, což se také stalo. K dnešním útokům, zejména mluvčího sudetských Němců F. Neubauera,

proti dekretu o " Potrestání válečných zločinců a zrádců " nutno poznamenat, že tento dekret trestně právního charakteru se netýkal všech Němců, ani jenom Němců, ale všech, kdo se jako občan státu dopouštěl trestné činnosti proti němu a podílel se na nacistických zločinech. Tak byli k trestu smrti odsouzeni nejenom na př. Němci Frank, Krebs či Kundt - bývalí poslanci československého parlamentu za Sudetoněmeckou stranu, ale i Češi, na př. novinář Rys-Rozsévač, nebo dokonce parašutista Čurda a jeho slovenský kolega Gerik.

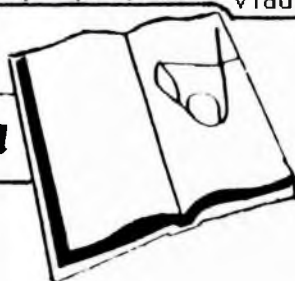
Únorová prohra nemocného a vyčerpaného prezidenta pak byla už prohrou celé československé demokracie za tichého přihlížení západních Spojenců. Jiné země střední Evropy zkoušely jiné postupy vůči Stalinovi než dr. Beneš, ale pádu do sovětské sféry vlivu nezabránily. Od Baltu k Jadranu byla spuštěna železná opona a žádný ze států na východ od ní tomu nemohl zabránit.

Prezident dr. Edvard Beneš zasvětil celý svůj život zápasu o svobodné a demokratické Československo. Byl demokrat, přesvědčený čechoslovák a vlastenec. Winston Churchill o něm napsal: " ve všech svých myšlenkách a cílech důsledně prosazoval hlavní zásady, na kterých je západní civilizace založena a byl vždycky věrný věci své rodné země ".

Vladimír Bubák

Naše Kronika

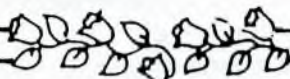

Náš letošní Velký piknik se 6. června, přes chladné počasí, opět vydařil. V sále restaurace River Side Maples v St. Jacobs byla hlava na hlavě, dokonce se nám jednu chvíli nedostávalo židlí. Kuchyň byla na nápor hladových odpůrců nesmyslných diet perfektně připravena a nabízela českým a slovenským očím rajský výběr hodný pravého posvícení: dršťkovou polévku, pečenou kachnu s knedlíkem a zelím, hovězí svíčkovou pečenou na smetaně, bramborové knedlíky plněné uzeným masem se zelím, smažené řízky se salátem, guláš, výborné ovocné knedlíky sypané tvarohem i domácí koláče. Ani bar si nestěžoval na nedostatek práce a z bohaté tomboly se radovala řada šťastných výherců. Taneční parket byl trvale obsazen a hudba D.J. M. Plecitého učinila kmitající páry nadmíru spokojenými. Odpolední hry a soutěže těch nejmenších proběhly v

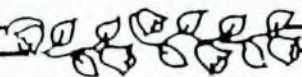

DOBŘÍ DEN!

radostném tempu, novinkou bylo představení loutkového divadla a veselý clown, který se stal kamarádem hned všech dětí. Jen sluníčko mohlo více hřát, jak potvrzovala u svého výborně zásobeného knižního stánku, paní J. Novotná. A tak přišlo vhod i teplo táborového ohně...Všichni byli spokojeni a loučili se s přáním " příští rok opět na shledanou! "

Výbor odbočky ČSSK v K-W-G děkuje všem podnikatelům a majitelům firem, kteří sponzorovali naši Tombolu na Tradičním Velkém Pikniku, která je proslulá svými kvalitními cenami a podpořili tak výborný průběh večera!

Časopis Dobrá den rozesílá výbor kitchenerské odbočky ČSSK všem Čechům a Slovákům, u kterých předpokládá zájem o krajské dění v našem městě a okolí. Tento informační a názorově nezávislý čtvrtletník rozesílá zdarma v počtu 400 výtisků a může existovat jen pokud trvá čtenářský zájem, dobrovolná podpora a spolupráce s krajaný. Prosíme Vás, pokud nemáte o Dobrá den zájem, sdělte nám to, ušetříte nám zbytečná vydání. Rovněž nám prosím sdělte změnu adresy. Uvítáme Vaše dopisy, články, zkušenosti a názory, které nám můžete faxovat na číslo (519) 576-2149! Do uzávěrky tohoto čísla, která byla 4. srpna 1998 nám poslali příspěvky na tiskový fond tito čtenáři, kterým co nejsrdečněji děkujeme! — — — — —

Manželé Vlachovi 130\$, L. Hudec, manž. Bajgerovi (BC) a Prague Deli (Tor.) 50\$, manž. Plákoví 40 \$, D. Hanousek 35\$, J. Majer, H. Pravdová a L. Melicharová (Waterdown) 30 \$, manž. Šeflovi, M. a A. Veselý (Alberta) a anonymní dárce 25\$, manž. Vopařilovi, manž. Horký, manž. Škárečtí (Mississauga), F. Havlík, manž. Vacíkovi, A. a J. Host, H. Obr (Dundas), P. Zima, J. Pírková (Tor.), J. a A. Kosovi, E. a J. Černý, E. Kratochvílová A. a J. Smutzer (Windsor), manž. Kargerovi (St. Jacobs), manž. Hofrichterovi, J. Ostrý, A. Janecká, R. Kusová, manž. Trojanovi, V. Gloser, Z. Sekanina, anonymní dárce a J. Vonka (London) všichni 20 \$, P. Chládek (London), manž. Urbánkovi (Tor.), manž. Maršálkovi (Waterdown), E. Ottová (Tor.), I. Tůma, A. Heidenreichová, M. Polák, manž. Hudcovi (Leamington) a D. Fischlová všichni 15 \$, J. Martínková, R. Sudek (Hamilton), J. Skubniková (London), J. Jedlíková, manž. Stehlíkovi, J. Čermák (Tor.), B. Šafaříková, manž. Václavkovi, E. Tlustý (Dundas), J. Chlumský, manž. Jordanovovi (St. Thomas), M. Vinš, M. Tušek (Tor.), A. Martínek, manž. Marečkovi a manž. Rašperovi všichni 10\$, S. Janíček. P. Král, V. Klvaň a J. Bělský, všichni 5 \$.

Významného životního jubilea se dne 26.července dožila akademická malířka,
naše dlouholetá členka a věrná příznavkyně,
paní VĚRA HAVLÍKOVÁ.

Toho dne, na svátek sv. Anny, oslavila své 90. narozeniny,
ke kterým ji srdečně blahopřála, prostřednictvím našeho Sdružení celá
krajanská obec a přátelé ze širokého okolí.

Za rekordní účasti dvou tuctů turistů, se konal 11.7. pod vedením manželů
Staňkových už 4. ročník " hajku " do přírody. Zvýšený zájem podpořilo jistě i
oznámení v torontském Satellitu, protože k naší nemalé radosti se dostavil na
start pochodu i manželský pár krajanů z Michiganu, mladá dívka ze Stoney
Creeku a dokonce student z České republiky! Trasa túry, která měřila 12 km,
vedla příjemnou krajinou a celá akce zanechala v účastnících pocitu
radostného zážitku, který si nenechají ujít ani příští rok !

Hráči obou českých fotbalových klubů z Kitcheneru - Euro FC a CS Lions byli
v červenci pozváni do Chicaga, kde sehráli několik zápasů v rámci přátelského
sportovního a společenského setkání. Vyvrcholením byl zápas kitchenerských
se starou gardou Sparty Chicago, proslulou m.j. i tím, že za ní v minulosti
hrála celá řada významných československých internacionálů. Vzpomeňme jen
jmen Červený, Dolejší, Mittelbach, Roeder či Rys. Proti Kitcheneru v dresu
staré gardy Sparty Chicago tentokrát nastoupili bývalý kanonýr Jablonce a
pražské Slavie, první plnovousý hráč čs. ligy Rudolf Svoboda a slavistický
Griga, bratr slavnějšího internacionála ze Sparty. Zápas skončil vítězstvím
Sparty 3:1 a my se těšíme na odvetu, kterou plánujeme příští rok do
Kitcheneru. Pokud má někdo ze čtenářů chuť hrát pravidelně kopanou, nechť
volá M. Plecitého (519) 742-4738.

**EXCLUSIVE CRYSTAL GLASS & IMPORT, 2070 SPEERS RD. UNIT #5
OAKVILLE, ONTARIO L6L 2X8 TELEFON (905) 827-5216 FAX(905) 847-3134
NABÍZÍ VŠEM KRAJANŮM**

PRAVÝ OLOVNATÝ KŘIŠŤÁL, RUČNĚ BROUŠENÝ

z našeho vlastního podniku v České republice za tovární ceny + dopravné a clo
Dovážíme také ručně malované sklo ve vysokém smaltu vyrobené v Novém Boru,
ČR.

satellite **1-416**

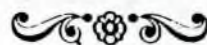
Čtrnáctideník, který informuje nejen o událostech v Kanadě, ale i v České republice a na Slovensku.

Rovněž zde najdete zprávy o tom, co chystá torontské Nové divadlo. V každém čísle jsou nejnovější výsledky z kopané i hokeje, rozhovory s našimi hokejisty, včetně tabulky, jak si vedou v NHL.

Můžete si objednat na telefonním čísle (416) 530-4222 nebo na adrese: Satellite 1-416, P.O.Box 176, Station "E", Toronto, Ontario M6H 4E2.

Metro Restaurant

Iva Rous

164 Victoria St. North
Kitchener, Ontario
N2H 5C6
(519) 578-9189

POZOR ZMĚNA !

V minulém čísle jsme vás informovali, že jediná dvě kanadská vystoupení JIRÍHO SUCHÉHO a JITKY MOLAVCOVÉ budou v září v Torontě a Londonu. Organizátoři vystoupení VIDEO EI CANADA a ředitelství divadla SEMAFOR posléze moudře usoudili, že nelze vynechat známou baštu krajského života i české a slovenské kultury - družný Kitchener. Protože ale nebyl k dispozici další volný termín, byla provedena změna a plánované londonské představení se přesouvá k nám! Představení se koná

ve středu 2. září ve 20 hod. v St. Jacobs pod názvem SEMAFOR VE VZPOMÍNKÁCH A PÍSNÍČKÁCH

Jiří Suchý podotýká, že tento večer není koncipován jako divadelní představení, ale jako lehce rozehrané a rozezpívané setkání přátel, nebo alespoň lidí!

Pozor, změna!

Vzpomínáme

Radost z nadcházejícího léta zcela zastínila kitchenerským krajanům tragická zpráva, která zasáhla každého jako blesk z čistého nebe. Jen s námahou vyplňujeme tuto smutnou rubriku, která patří sice k našemu životu, ale s předpokladem a v očekávání života naplněného a vyžitého. V případě 22 letého Martina Nováka, který 19. června zahynul cestou z práce na svém motocyklu, zůstává tato rubrika žalující výčitkou neúprosnému osudu...

Víme, že nic nezmiří žal a bolest rodičů nad ztrátou dítěte, stojícího na prahu života. S tímto vědomím oběma tiskneme aspoň tiše ruku...

Úmorné rozjímání

Člověk sedí, opojen letní nocí na terase a ve vzpomínkách se mu vybavují Šrámkův "Splav" i Čapkův "Loupežník", člověk rozjímá a srovnává povahu různých dob, různých generací a různých kontinentů, tak jak je zažil, v sobě vypěstoval, anebo si jen představoval. A porovná-li, v okamžiku snížené rozvážnosti dech někdejších časů s přítomností, odchází na lože často omrzen.

Kdesi jsem četl, že podle historických zkušeností demokracie nejlépe funguje, zejména má-li jistá omezení. Konečně to je známo z Viktoriánské Anglie a venkonce i z První československé republiky, kde nebyla demokracie společným dobrem, nota bene s nebe spadlým, kterého se dostávalo všem bez výjimky (jak je dnes požadováno), ale bylo jí nabyto kvalifikací, vzděláním, bohatstvím či původem. Lidská snaha a příčinnost byla samozřejmým předpokladem. Byl to poněkud odlišný svět od praktik dnešní, možno říci totální demokracie, ve které jsme svědky pomalé likvidace střední vrstvy obyvatel, někdejší to hlavní nositelky klasického demokratického systému.

Asi před rokem byl návštěvou v Praze Michael Jackson. Zjev tak komický a zároveň udivující mohou světu nabídnout jen Spojené státy. Král "pop-music" se pohyboval ve stylizované operetní uniformě, slepeckých brýlích a v černém klobouku, který nesejmul z hlavy ani v chrámu sv. Víta na Pražském hradě. Z

jakéhosi blíže nepoznaného důvodu se nikdo neptal (i když na malou zvidavost novinářů si nemůžeme stěžovat), proč si obléká i mimo podium tak bizarní kostýmy, připomínající sovětské maršály, proč nesejme klobouk z hlavy na místech, kde je to kulturnímu člověku evidentním pravidlem? Každý to bral jako samozřejmost, jako něco, nad čím není dlužno se pozastavovat...

Ale nejsme tady ještě my, staří blázni, vychovaní racionalistickou tradicí devatenáctého století, kteří hledají logická vysvětlení stavu společnosti, do které stále ještě patříme, i souvislosti, které tento stav podmiňují?

Nelze popřít, že "totální demokracie", kterou v současnosti žijeme, nám zamlčuje řadu informací, aby nás na druhé straně zavalovala a unavovala, i proti naší vůli, záplavami informací - užitečných i neužitečných - (příkladem budiž jinak neškodné "fliers"), které je více než zdrávo, mnoho lidí ochotno bez přemýšlení přijímat. Žijeme v době, ve které nám vypukl nový nomádský věk, do pohybu se daly obrovské spousty lidí a pojem domov se zrušil, aby jej nahradilo slovo bydliště. Ale domov je vedle rodiny, jedna z nejzákladnějších hodnotových kategorií vůbec, na jejíž ztrátu nemůže lidstvo než doplatit.

Je tristní pro stárnoucí paměť, sledovat změny v chápání i hodnotách v našem novém světě! Dříve k životnímu stylu patřila poslušnost, pokora před Bohem (a chcete-li, třeba i císařem) a ovšem také kult rodiny. Biedermeierovská doba si například nelibovala ve velkých vášních ani v dalekých cestách! Ještě já, a se mnou mnozí jiní, pamatujeme pravidelné prázdninové odjezdy do stejných míst každým rokem, kterým se říkalo, dnes již vymřelým názvem "letní byt".

Jistě i já, jinak starý konzervatívec, chápu, že svět se nezvratně mění a vždycky se měnil, ale nejsem si už tak zcela jist, jestli vše v myšlení a názorech lidí v dobách dávno zašlých, bylo jen staromódní a nevalné kvality.

Na televizní obrazovce, vedle úžasného množství jiného, urážejícího braku, můžete vidět v programu jakýchsi debilních soutěžních besídek, holčičky předškolního věku, zmalované šminkami, naondulované a oděné do kostýmů barových tanečnic s podvazky a cylindrem na hlavě, jak poskakují na podiu s graciózou, kterou by ocenila každá "bordelmamá" někdejších nevěstinců. Je k nevíře, že k slzám dojíhá takovéto vystoupení malých dětí, stěží znajících písmenka abecedy a připomínajících spíše opičky než děti, zejména jejich vlastní pyšné maminky... Já stále věřím a budu věřit na odlišný svět dětí a dospělých. A na to, že svět těch malých by měl být hájemstvím bedlivě střeženým světem dospělých, ve kterém je dětem bezpečno a hrozba jejich zneužití jen absurdní fantazii. To ovšem neznamená připuštění myšlenky rovnosti dětí s dospělými, nebo dokonce práva rozhodování pro děti, jak o něm občas některá "dobrá duše" v tisku touží. Právo rozhodování musí mít ten, kdo nese zodpovědnost, což upřesňuje celý problém. Námitka, že někteří rodiče

zacházejí zle s dětmi, nesmí být důvodem k likvidaci principu autority.

Není tomu dávno, co jsem někde četl, že dnešní školák má k dispozici více informací o světě než Voltaire, Kant a Goethe dohromady. Zřejmě je to pravda, ale to přece neznamena, že každý dnešní trulant, který procestoval svět křížem krážem, což může prokázat haldou fotografií, štosy albumů i množstvím suvenýrů, se může pustit do psaní "Kritiky čistého rozumu", jako to dokázal Kant, aniž vytáhl paty ze svého rodného Královce? Spousty informací, které má dnes člověk díky technice a díky cestovatelským možnostem k dispozici, ho nečiní nikterak moudřejším. A asi ani ne šťastnějším. Lidstvo se vzdalo principu autority. Pro drtivou většinu je Bůh mrtev, nebo při nejmenším v důchodu se skromnou penzí. A tu jsme svědky paradoxní situace. Na jedné straně věřit v Boha je nemoderní, ale na druhé straně se množí různé obskurní sekty a šíří se víra v nadpřirozené úkazy (např. UFO) a pověry. A my zjišťujeme, že titíž pseudoracionalisté, kteří pohrdají Vatikánem, Husem či Lutherem, dokáží vážně diskutovat o bermudském tojáhelniku, o vesmírných bytostech, které nám tady v Egyptě postavily Cheopovu pyramidu a při té příležitosti pozemské lidstvo hned oplodnily, či o tajemných schopnostech zázračných léčitelů, pálících nad svíčkou vaše choroby...

Nedělejme si iluze, zakoušíme nejhlubší duchovní krizi společnosti, jaká nemá obdoby! Nikdy před tím, lidské myšlení neznamenal tak žalostně málo. Místo světa hodnot existuje jen svět pojmů. Místo mravních systémů nám vládne systém věcí a materialistického chtíče. Leibnitz kdysi vyslovil myšlenku, že "žijeme v nejlepším z možných světů". Kdyby ale věděl, co dnes víme my, asi by zmlkl...

Bu-

- informace z domova - pohledy z exilu -
- zajímavosti pro všechny, nejen v Kanadě -

NOVÝ DOMOV

Předplatné na rok 1998:

Kanada \$32; USA \$40; pro ČR - 600 Kč

Předplatné v dolarech zasílejte na adresu: Nový domov,
450 Scarborough Golf Club Rd.,
Scarborough, Ontario M1G 1H1

Tel: (416) 439-9557 * FAX: (416) 439-4354

V ČR: Komerční banka, Spálená 51, 111 21 Praha 1,
název účtu: Masaryk M.I. Canada,
číslo účtu: 400 144-011/0100.

A-1 Maintenance Service

General Maintenance Specialists
Window & Eavesdrough Cleaning • Lawn Care • Power Washing

Satisfaction Guaranteed

Fully Insured
Mike Pletchy - Owner

72 Monterey Cres.
Kitchener, Ont.

Free Estimates
(519) 742-4738
Mobile (519) 571-4262
1 (800) 844-7920

NAPSALI NÁM...

Vesele do Prahy, smutně zpátky.

(--)

Jestliže se Praha stala oblíbeným střediskem pro turisty, ještě více se stala oblíbeným střediskem pro kapsáře, zloděje, předražené a vydírající taxikáře a organizátory drahých zájezdů, na kterých vám za vaše peníze, neukáží skoro nic. Tato čertulibá skutečnost se stává bolehlavem pro turistické kanceláře, takže vás budou všude varovat a doporučovat vám cenné předměty sebou nevozit. Místní lidé nám stále doporučovali co největší opatrnost a hlídání všech věcí. Policie, jak jsem sám poznal na vlastní kůži, se už beznadějně vzdala. S češtinou se v Praze těžko hledají i služby. Protože jsem mluvil česky, nemohl jsem najít ani taxíka na odvezení kufrů z Náměstí republiky na Petřské náměstí, které je hned za Bílou labutí. Taxikáři pokuřovali v prázdných vozech na stanovišti, ale taková krátká vzdálenost jim nestála za to, prý to dojdeme snadno pěšky...

Také jsme si zaplatili čtyřhodinový zájezd na zámek Konopiště. Prohlídku tam mají rozdělenou na tři okruhy. Průvodci nás vzali jen do jedné části (okruhu) zámku a za necelé tři hodiny jsme byli zpátky v Praze. Na mou otázku, proč nedodrželi časový řád zájezdu a proč nám ukázali jen jednu část zámku, pohotově odpověděli, že musí mít rezervní čas na případné zdržení na cestě a na neurčitou dobu čekání na zámku.

Praktiky krádeží v davu jsou jednoduché. Vybaveni nůžkami, žiletkou a ostrým nožem v návalu davů vám přestřihnou popruh s vakem nebo s kabelkou. V jiném případě proříznou postraní část vaku. Zipy jsou pro ně ten nejsnadnější přístup. Zip vám dokonce po "lovu" opět galantně zavřou. Kapsáři a zloději se množí jako houby po dešti a sám mohu dosvědčit, že jejich řemeslné umění je věru na výši. Tak se stalo i mně, že na Hradčanech jsem přišel o peněženku a na Karlštejně o fotoaparát s výměnnými objektivy, aniž bych co zpozoroval. Protože mimo peněz s peněženkou zmizely i moje kartičky a doklady, m. j. Citizenship, Visa, Mastercard, OHIP a cestovní pojistka, byl jsem skutečně ve vážných nesnázích. Nemohl jsem si půjčit ani auto, protože chtěli buď kreditní kartu nebo 16 000 Kč v hotovosti, jako záruku. Tak jsme jezdili vlakem nebo autobusy. Když jsem hlásil na policejní stanici

DOBRY DEN!

ztrátu, byl jsem krátce odbyt informací, že nejsem sám a že toho mají tolik, že na to prostě nestačí. Až když jsem jim vysvětlil, že postrádám zejména kanadské doklady, zvednul se strážce zákona ze židle, napsal si moje jméno a adresu a utěšil mě, že když se něco najde, že to doručí na Kanadské Velvyslanectví, protože oni na to nemají finance, aby mi to poslali. Asi dva měsíce po ztrátě, jsem skutečně obdržel z pražské kanadské ambasády na svou kitchenerskou adresu obálku, ve které byla moje peněženka s kompletním obsahem vyjma hotovosti. Je to prý běžná rutina, že zloději z ukradených peněženek vyberou hotové peníze a pak je zahodí i se zbytkem obsahu. Podle zkušeností je prý dobře v takových nepříjemných a nikoliv ojedinělých případech počkat se žádostí o nové doklady dva měsíce. Já čekal jenom sedm týdnů, což znamenalo další vydání, protože kartička o občanství (nová) přišla na 75 dolarů a starou, poctivým zlodějem neukradenou a mně poštou navrácenou, jsem musel odevzdat. Když jsem potom poslední týden v Praze ještě dostal salmonelu z jídla, byl jsem rád, že mám letošní dovolenou za sebou!

Vladimír Lukeš

(--)

Je vždycky potěšující a osvěžující, setkáváme-li se s rozumnými názory rozumných lidí ať už je to v přímém styku, nebo na stránkách knih nebo časopisů. Vaše malé noviny jsou z mála těch, kde se mluví o problémech jasnou, srozumitelnou řečí. Sledujeme se zájmem dění kolem nás i dále ve světě a poznali jsme, že se rozum z mnoha lidských hlav vytratil. Mnoho lidí jakoby ztratilo schopnost zdravého úsudku, jakoby přestali rozeznávat dobré od zlého. Přijímají všechno, co se jim předkládá ve sdělovacích prostředcích jako dobré a správné, aniž by o tom uvažovali vlastním rozumem. Když jsme před lety přišli do Kanady a viděli jsme v centru Toronta povalující se "volně žijící" nadrogovanou zahálející mládež, říkali jsme si s obavami jaké to bude až tihle mladí dospějí a zaujmou svá místa v životě. Nu, a dnes už to víme. Mnozí z nich dnes převzali rozhodující místa v nejrůznějších povoláních a vysokých úřadech. (--) A tak jsme svědky toho, že se kolem nás dějí věci neuvěřitelné, normálnímu rozumu nepochopitelné. My, kteří jsme byli vychováni v duchu mravních a morálních zásad, bez nichž se žádná společnost trvale neobejde, jsme se svými názory považováni za zaostalé nemoderní hlupáky, se kterými v dnešní době není nutno počítat. Můžeme jen s obavami přihlížet, kam vedou svět ti "moudří".

Vzpomínám na svou šumavskou babičku, která neřešitelné problémy řešila slovy: "Poslední slovo má Pán Bůh!"

Vaši Kroulíkovi, Scarborough.

DOBRY DEN!

Čtvrtletník Čs. sdružení v Kitchenoru

Ptákoviny od Romana

Úvodem: V pivu najdeš sílu, ktorou marně hledáš v sýru!

Postřeh: Domov důchodců je pomsta dětí za jesle.

Příběh: Po ulici jde muž, naproti kráčí žena.

“ Dobrý den, zdá se mi, že jste otcem jednoho z mých dětí ”

“ Cože, jak prosím ”?

“ Uklidněte se pane, já jsem učitelka “...

Rozdíl: “ Víte jaký je rozdíl mezi komunizmem a opiem ”?

“ Žádný. Obojí pochází z nezralých makovic “.

Rasismus: Emigrační úředník v Torontě se ptá pana Lakatoše:

“ A jak se ten rasismus v České republice projevoval ”?

“ Viete, to bolo rôzne, ale už aj malé deti su tam rasistické “

“ To je skutečně na pováženou “!

“ No ba, ved aj ty snehuláky delajú len biele... “

Rasismus č. 2: “ Člověče vzpamatuj se, to že nemáš rád blbce, ještě neznamená že jsi rasista “...

Chcete zaměstnání ? Hledáme pracovníky obojího pohlaví! Safra to je směla
- já mám jenom jedno ! “

Kdo je vůl ? V bytě zvoní telefon. Manželka chce zvednout sluchátko, ale manžel ji předejde. “ To si musíte zavolat meteorologickou stanicí “ zařve podrážděně a praští telefonem. “ Kdopak to byl miláčku “ zvidá ženuška. “ Ale nějaký vůl se ptal, jestli je čistý vzduch “ !

Roman Pták

DOBRÝ DEN!

Česko, Česko nadevšecko ...

V českém tisku je opět ožíván spor o užívání jednoslovného označení České republiky, ve kterém někteří zajímaví autoři doporučují termín Česko. Nikde se ale nedočtete, kdo má takový urputný zájem na prosazování tohoto jednoslovného paskvilu, ani nic o tom, k čemu by nám jeho přijetí mělo být dobré. Stoupenci názvu " Česko " argumentují jazykovou logikou, ale zároveň obcházejí současnou existenci historického názvu Čechy. Na druhé straně ovšem ztotožňování jedné z českých zemí s celkem, je pochopitelně také nedostatkem. A tak se vynořuje myšlenka, zda " Česko " vůbec kdy může být skutečně **funkčním**, jednoslovným označením, protože místo toho, aby tento termín společnost integroval, společnost výrazně rozděluje. Nehledě na skutečnost, že většině českých uší zní dosti pejorativně, snad i v důsledku Hitlerova nenávislného řevu " Tchechei " aneb " Böhmen ohne Sudetenland ". Je zajímavé všimnout si, že komu je rozpad Československa lhostejný, nebo dokonce splněným přáním, tomu je i název " Česko " přijatelný. To také vysvětluje upřímnou lehkost a snadnost, s jakou tento název přijal na př. slovenský tisk. A protože ani jazykovědně správnější termín " Češko " (srovnej Lach - Laško) se nejeví moc šikovným a termín " Čechie " příliš archaickým (fanouškové fotbalové Čechie Karlín prominou), myslím, že je na místě prohlášení, že jednoslovný název naší vlasti nepostrádáme a považujeme za užitečné vyčkat co budou dělat jiní, které by podobný problém měl také velice tížit. Například Spojené státy americké, Velká Británie, Jižní Afrika, Spojené arabské emiráty, či Bosna a Hercegovina. Jako zkratka nám úplně vyhovuje ČR, stejně jako u Spojených států USA. Název Česká republika je hezký, vystihující a není důvodu, proč by se měl zjednodušovat. A pokud tuto potřebu mají cizí jazyky, nechť se orientují zcela podle své mluvnice a svých gramatických pravidel.

Otázka - kdo předkládá požadavek jednoslovné praxe názvu našeho státu tak vytrvale v českém tisku, zůstává ovšem nezodpovězena... V.B.

Krajanská kulturní instituce
Video El-Canada otevřela půjčovnu
českých a slovenských filmů na
videokazetách v restauraci METRO
na Victoria Street. Půjčovné za
jednu kazetu na jeden týden je 5 \$,
pokuta z prodlení 1 \$. Navštivte
METRO, jistě si vyberete filmy se
svými oblíbenými herci !

Mgr. Ruzena Mara

583 William Street,
London, Ontario
N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939
Fax: (519) 434-8182

Dd: *Jak je to se zahraniční pomocí ?*

RD: Opět Luka Petrovič:

"Dost nám pomáhají Srbové ze zahraničí. Od vaší (tj. české strany) jsme za války nedostali takřka nic. Vše šlo na pomoc hlavně Muslimům, kde se velká část ztrácela v kapsách jejich vojska. Po válce přišla od vlády velmi užitečná pomoc při obnově jednoho komplexu, přes 2 mil. marek. Zato od Západu jsme, přes ničení letectvem NATO, nedostali prakticky ani cent. Přitom do muslimsko-chorvatské federace proudí záplava zbraní a stovky miliónů dolarů či marek.

Dd: *Obrátme svou pozornost na dvě klíčové postavy- Dr. Karadžiče a generála Ratka Mladiče, jenž byli prohlášeni mezinárodním soudem v Haagu za válečné zločince. Sugestivní síla médií je ohromující. Obvinění je důkazem viny, aniž by měla žalovaná strana možnost obrany. V této souvislosti vybaví se nám inkviziční soudy, požár Říšského sněmu z roku 1933 a inscenované procesy z dob stalinského teroru. Stará dobrá tradice...Jak probíhalo setkání v hlavním stanu velitelství vojsk RS ?*

RD: V Han Pijesku, hluboko v lesích, je velitelství vojska Republiky Srbské. Přijal nás generál podplukovník Milan Gvero, zástupce generál plukovníka Ratka Mladiče. Během přátelského rozhovoru při kávě a rakiji za námi přišli dva další štábní důstojníci...

Dd: *A co jste se od těch důstojníků dozvěděl ?*

RD: Bylo by to dlouhé, uveďme pro stručnost jen v bodech:

- Američané mají na Bosnu a Hercegovinou dva špionážní satelity, které rozpoznají i číslo automobilu.
- V pohoří Dinary v jihozápadní Bosně, nyní zcela vysídlených srbských krajích, vytvořili Američané vojenská cvičiště a střelnice.
- Za 4 roky kontroly vzdušného prostoru, vykonala letadla NATA přes 100 000 bojových letů. Veškeré informace jsou dodávány muslimsko-chorvatským vojskům.
- Nicméně dvě elitní muslimské divize vedené penzionovaným americkým generálem Johnem Galvinem, jenž působil tehdy jako vojenský poradce muslimské vlády v Sarajevu, utrpěly od Srbů v bojích v květnu 95, na Nišičské vrchovině

severně od Sarajeva, katastrofální porážku .

- Tuto bitvu předcházelo bombardování srbských pozic letouny F16. Tzv. pozorovatelé OSN, UNPROFORu a EU pomáhali ve skutečnosti navádět letouny NATA na srbské cíle.
- Vůči rukojmím z řad tzv. pozorovatelů jsme se zachovali naprosto korektně.

Dd: Setkal jste se s dr. Karadžičem ?

RD: Ano. Sešli jsme se zcela soukromě v jeho pracovně v Pale. Dr. Karadžič nás srdečně uvítal slovy:

"Budte vítáni v Pale, v srbském Sarajevu !" Za pracovním stolem byla veliká mapa Jugoslávie a několik ikon. Jedna z nich představovala prvomučedníka Štěpána, patrona RS, jenž byl už patronem císaře Dušana ve XIV století.

Dr. Karadžič nám řekl: "Je neuvěřitelné, jak nás západní média zobrazila, při jejich zcela jednostranném a zaujatém přístupu - z neznalosti a za peníze." Od dr. Karadžiče jsme dostali s věnováním dvě knihy, verše pro děti a výběr z jeho poesie:

*Nesmíš uvěřit, že je půlnoc černá,
že je to nezměnitelné,
a že to Bůh tak chtěl.
Nesmíš uvěřit, že jsi odsouzen,
a že tu není záchrany...*

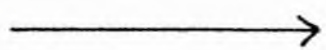
(ze sbírky Bláznivé kopí z roku 1968)

Dd: Setkal jste se i generálem Ratko Mladičem ?

RD: Ano, o několik měsíců později. Setkání s modrookým, statným generálem bylo velmi přátelské. Vynikající velitel, zbožňovaný svými vojáky, s 80-90 000 muži úspěšně hájil frontu dlouhou asi 1500 km do roku 1995, než začalo NATO s obrovskou leteckou silou vést otevřenou válku proti jeho vojsku a Srbům. Diskutovali jsme o dezinformacích paní M. Albrightové o Srebrenici.

Generál Ratko Mladič:

"V bojích kolem Srebrenici padlo skoro 1200 Srbů a přes 2000 muslimských vojáků. Někde je bylo nutno pohřbit. Žádné masové popravy se nekonaly. Naši vojáci měli striktní příkazy zachovávat mezinárodní válečné předpisy. Nikdo nehlásil, že jsme zachránili 40-50 000 Chorvatů, kteří prchali před úspěšnými Muslimy (1993-94). Živili a léčili jsme je v našich nemocnicích. Já nejsem válečný zločinec. Vybojoval jsem mnoho bitev a na mnoha místech zachránil svůj národ před záhubou. (Vynecháno ...)

Je mi smutno, že naši bývalí přátelé na Západě, s nimiž jsme společně prolévali krev ve dvou světových válkách, nás zradili [...] za peníze a naftu..."
Srbská odvaha a rozhodnost by měly být příkladem všem bázlivcům a malověrným, aniž bychom sdíleli fanatickou víru v prvomučedníky a patrony. Škoda, že tradiční přátelství Čechů a Srbů, jež budoval TGM, mění se následkem dezinformačních kampaní v nepřítelství.

Konec

Navštivte RIVERSIDE MAPLES restaurant v
romantické St Jacobs Country, kde
KAŽDÁ NEDELE JE SVÁTKEM!

Studené a teplé buffet
domácí polévky

české a slovenské speciality a zákusky

vyhlášené kvality !

Cena menu \$ 9 95, děti polovinu

Pište nám!

Vladimír Bubák
22 Murray Hill Crt.
Kitchener, Ontario
N2E 1N9

Obsah článků nemusí nutně vyjadřovat názor vydavatele, který si rovněž vyhrazuje právo příspěvky upravit a zkrátit podle potřeby

DOBŘÝ DEN!